

Illustrerad förteckning över Lidingös däggdjur

Andra upplagan, 2018
Sammanställd av Tomas Carlberg
Version: 2018-02-10

Detta är en uppdaterad version av den förteckning som publicerades på Lidingö Ornitologiska Förenings hemsida 2003. Förteckningen över Lidingös däggdjur tar upp 40 arter som veterligen påträffats på Lidingö sedan 1600-talet. Sedan 1970-talet har ca 37 däggdjursarter observerats på ön. För närvarande (år 2018) reproducerar sig (sannolikt) omkring 25 däggdjursarter regelbundet på Lidingö (speciellt osäkert vilka fladdermöss som reproducerar sig).

De däggdjursarter som är lättast att se (eller höra) på Lidingö är fälthare, ekorre, rödräv, dovhjort, rådjur och gråskimlig fladdermus (lätt att höra under höstkvällar). Brunråtta ses ofta i bostadsområden. Gråsälar ses regelbundet i vattnen kring Lidingö. Grävling, mink och bäver är tämligen allmänna, men de är svåra att se. Igelkottar förekommer sparsamt men spritt över ön. Tillfälligt ses bl.a. mård och älg. Trovärdiga observationer av varg gjordes vintern 2011; senast varg sågs på ön var annars på 1860-talet. Exempel på arter som inte observerats på mycket lång tid är brunbjörn (1600-talet), utter (1926) och lodjur (1830-talet). Extremt ovanliga numera, eller försvunna, är skogshare, hermelin och småvessla. Senaste tillskottet i Lidingös däggdjursfauna är vildsvin, som observerades tillfälligt sommaren 2017.

Rapportera gärna observationer av däggdjur på Lidingö Ornitologiska Förenings hemsida: www.lofweb.se, eller till Tomas.Carlberg@slu.se

Citera gärna denna förteckning, men ange alltid källa:

”Carlberg, T. 2018. Förteckning över Lidingös däggdjur. Lidingö Ornitologiska Förening. Andra upplagan.”

Insektsätare
Ordning Insectivora

Igelkott *Erinaceus europaeus*

Status: Förekommer sparsamt i trädgårdar och grönområden i anslutning till bebyggelse, huvudsakligen i ett stråk från Baggeby, Larsberg, Högsätra, Gångsätra, Skärsätra, Hersby till Sticklinge. Från norra ön finns också rapporter från Storholmen, Trolldalen, Siggebogården, Askrike och Rudalid (Carlberg 1995a, NL muntl., BS). Från östra delen av ön har arten rapporterats från Brevik, Käppala och Gåshaga. Cirka 25 fyndplatser är noterade 2003-2017. I början av 2000-talet sattes skadade och omhändertagna igelkottar ut på Bosön av Katastrofhjälpsgruppen.

I juli 2016 efterfrågades observationer av igelkott på Lidingö (Carlberg 2016). Responsen var överväldigande, och totalt inkom över 25 positiva svar, med observationer av 1-2 igelkottar i cirka 16 områden. Många av observationerna hade gjorts åren 2014-2016. Endast en rapport om trafikdödad igelkott inkom (nära Åkervägen, Hersby). I förteckningens första upplaga 2003 var inga trafikdödade igelkottar kända från ön (BS).

Historik: Enligt Lundberg (1927) tämligen allmän, även inom de tätbebyggda delarna av Lidingö.

Igelkott vid Åkervägen och Larsberg. Foto: Kerstin Nylander och Åsa Diederichsen.

Näbbmöss, familj Soricidae

Dvärgnäbbmus *Sorex minutus*

Status: Fångad i burfällor vid Koltorps gård i slutet av 1970-talet (ER). Sannolikt inte eftersökt sedan dess.

Vanlig näbbmus *Sorex araneus*

Status: Fångad i burfällor vid Koltorps gård i slutet av 1970-talet (ER). Döda exemplar ses regelbundet. Sannolikt tämligen allmän på ön.

Historik: Enligt Lundberg (1927) mycket allmän.

Vattennäbbmus *Neomys fodiens*

Status: Två fynd. En hona med tre ungar observerades vid Långängssjön i maj 1980 (ER). 1 ex sågs och fotograferades i nordvästra delen av Gråviken någon gång i slutet av 1990-talet (TC, II). Sannolikt hyser ön en liten population av arten.

Fladdermöss

Ordning Chiroptera

Läderlappar, Familj Vespertilionidae

Allmänt om Lidingös fladdermusfauna

Fladdermusfaunan på Lidingö inventerades under första veckan i juli 2015 (de Jong 2016). Det var den första inventeringen av fladdermöss som gjorts på ön. Totalt påträffades nio arter: nordfladdermus, sydfladdermus, gråskimlig fladdermus, brunlångöra, vattenfladdermus, mustasch-/taigafladdermus, dvärgpipistrell, trollpipistrell och större brunfladdermus (i Uppland har totalt 13 arter av fladdermöss påträffats). Överlägset vanligaste art var nordfladdermus. Även vattenfladdermus var vanlig och spridd över ön. Bästa området för fladdermöss var området från Kyrkviken i norr ner till Kottlasjöns utlopp i söder. Inom detta område påträffades alla arter; dvärgpipistrell och större brunfladdermus var vanliga och aktiviteten av fladdermöss var hög, särskilt vid Kottlasjön. För resten av ön var aktiviteten tämligen låg.

Även om Lidingö är tätbebyggt (bebyggelsen upptar drygt hälften av öns areal) finns en del för fladdermöss värdefulla miljöer, framför allt i anslutning till Kyrkviken, Kottlasjön, Stockby-Långängen, Trolldalen och Elfvik. I dessa miljöer finns sjöar och våtmarker, ekhagar och tallskogar med bra jaktmarker för fladdermöss. (Fakta från de Jong, 2016).

Nordfladdermus *Eptesicus nilsonii*

Status: Tämligen allmän på 1970-talet fram till 2003 (ER). Öns överlägset vanligaste fladdermusart, enligt de Jong (2016).

Historik: Enligt Lundberg (1927) tämligen vanlig.

Sydfladdermus *Eptesicus serotinus*

Påträffades av de Jong (2016) i litet antal och huvudsakligen nära Kyrkviken och Kottlasjön.

Gråskimlig fladdermus *Vespertilio murinus*

Tämligen allmän under 1970-talet fram till 2003 (ER). Påträffades av de Jong (2016), men i ett litet antal och huvudsakligen nära Kyrkviken och Kottlasjön.

Historik: Enligt Lundberg (1927) tämligen vanlig.

Brunlångöra *Plecotus auritus*

Påträffades av de Jong (2016) i litet antal och huvudsakligen nära Kyrkviken och Kottlasjön.

Historik: Enligt Lundberg (1927) sällsynt. 1 ex togs av Göran Brunius 1920.

Vattenfladdermus *Myotis daubentonii*

En av de dominerande fladdermusarterna på ön, främst Kottlasjön och Kyrkviken (JdJ).

Historik: Enligt Lundberg (1927) förekommande vid Kyrkviken.

Mustasch-/taigafladdermus *Myotis mystacinus/brandtii*

Påträffades av de Jong (2016) i litet antal och huvudsakligen nära Kyrkviken och Kottlasjön.

För att separera mustasch- och taigafladdermus helt säkert krävs fångst och identifiering av tandmorfologin (de Jong 2016).

Dvärgpipistrell vid Punschholmen, Kyrkviken 5 maj 2017. Foto: Tomas Carlberg

Dvärgpipistrell *Pipistrellus pygmaeus*

Allmän på 1970-talet (ER). En av de dominerande fladdermusarterna på ön. Relativt hög täthet vid bl.a. Hustegholm (JdJ).

Historik: Enligt Lundberg (1927) den allmännaste fladdermusen på ön.

Trollpipistrell *Pipistrellus nathusii*

Påträffades av de Jong (2016) i litet antal och huvudsakligen nära Kyrkviken och Kottlasjön.

Större brunfladdermus *Nyctalus noctula*

Observerad i litet antal flera sensomrar på 1980-talet (möjligtvis flyttande exemplar?) (ER). En av de dominerande fladdermusarterna på ön, med relativt hög täthet vid bl.a. Hustegaholm (JdJ).

Hardjur, Familj Leporidae

Fälthare *Lepus europaeus*

Status: Förekommer allmänt över hela Lidingö.

Historik: Enligt Lundberg (1927) ej funnen på Lidingö. Fältharen är inte ursprunglig i Sverige.

Den inplanterades redan av drottning Kristina på Lovön, där sedan ett bestånd spred sig till angränsade öar i Mälaren. På 1860-talet inplanterades den på nytt i Stockholmstrakten.

Fälthare vid Längängen. Foto: Tomas Carlberg

Skogshare *Lepus timidus*

Status: Numera mycket sällsynt (möjligen försvunnen från ön). Den 9 december 2002 observerades en skogshare springande över vägen vid Östra Yttringe (BS). 1 ex sågs i Tyktorpskogen 30 maj 2010 (TC, TZ, BD). Under 1990-talet gjordes tillfälliga observationer i Grönstaskogen och på Elfvikslandet (BS) samt vid Högberga (BD).

På andra håll i Sverige har skogsharen trängts tillbaka av fältharen, och sannolikt gäller detta även Lidingös lilla population av skogshare. Att den så sällan observeras kan också bero på att den är nattaktiv och trycker mer än vad fälthare gör.

Historik: Enligt Lundberg (1927) var ”Hare (*Lepus timidus*) ganska sällsynt på ön 1920, med endast något enstaka exemplar.” År 1923 bedömdes antalet av den ursprungliga, vita rasen med

säkerhet vara omkring 50. År 1920 importerade Gustaf Lundberg harar från Gotland, ”en mera blågrå variant”. Starkaste fästet för arten tycks ha varit Sticklinge och Boskogen.

Vildkanin *Oryctolagus cuniculus*

Status: Förvildade exemplar fanns kring morotsjuicefabriken i Stockby på 1970- och 80-talen (ER), men arten har inte setts på ön sedan dess. I Sverige infördes vildkaninen av människan i början av 1900-talet.

Gnagare

Ordning Rodentia

Ekorrar i Grönstaskogen, augusti 2016. Foto: Tomas Carlberg

Ekorre *Sciurus vulgaris*

Status: Tämligen allmän och spridd över ön. Populationen kan möjligen ha minskat något under senare år.

Historik: Enligt Lundberg (1927) mycket allmän.

Bäver *Castor fiber*

Status: Förekommer som bofast främst i Kottlasjön/Stockbysjön (minst 4 individer); eventuellt har beståndet minskat under senare år. Första tecknet på bäverförekomst på Lidingö upptäcktes hösten 1995, då gnagmärken observerades invid Mølnaan nära Kottlasjön (gn RS), även observerat av TC och PL; se Carlberg (1996). Våren 2000 observerade förskolebarn bävrar och bäverhyddor i Stockbysjön (se Carlberg 2001a). Åtminstone två gamla bävrar höll till i sjön. År

2000 rapporterade en lidingöbo att hon sett en bäver nedströms Mölnadammen, i Mölnaån (genom BS). Tillfälligt har bäver observerats i dagvattendammen vid Tyktorpsvägen (gn Lidingös anslagstavla, Facebook), i Ekholmsnässjön (CJM, TZ), simmande utmed stranden vid Duvholmens brygga (PL) och en bäver sköts i Lidingö centrum för knappt tio år sedan, efter att försök gjorts med att flytta den på fredlig väg (BS). Sedan några år tillbaka finns gott om bävergnag i och kring Långängssjön, och åtminstone ett exemplar har setts där (TC, JN m.fl.) Det kan inte uteslutas att bävrarna inplanterats till ön, men troligare är att de själva simmat till Lidingö, förmodligen från Nackalandet. Även norr om Lidingö, på Bogesundslandet, finns bäver.

Sorkar, Familj Cricetidae

Skogssork *Clethrionomys glareolus*

Status: Fångad i burfällor vid Koltorps gård i slutet av 1970-talet och regelbundet noterad i Askrike 1984–2002 (ER). Den vanliga sorken i villaområden och skogar.
Historik: Enligt Lundberg (1927) allmän.

Vattensork *Arvicola terrestris*

Status: Förekommer i våtmarken mellan Långängen och Kottlasjön (ER). 1 ex sågs i vattenpöl invid gångvägen strax väster om Långängens gård i maj 2017 (TC, TZ). Sannolikt finns en stabil population inom Långängens naturvårdsområde.
Historik: Enligt Lundberg (1927) allmän.

Åkersork *Microtus agrestis*

Status: Fångad i burfällor vid Koltorps gård i slutet av 1970-talet (ER). Observerad vid Gråviken i augusti 2002 (TC, ML). Den vanliga sorken i fuktiga/halvfuktiga ängsmarker samt hyggen.
Historik: Enligt Lundberg (1927) allmän.

Möss och råttor, Familj Muridae

Större skogsmus *Apodemus flavicollis*

Status: Fångad i burfällor vid Koltorps gård i slutet av 1970-talet och regelbundet observerad i Askrike 1984–2002 (ER). Är kalla vintrar en allmän gäst i villor där den tränger ut husmusen. Större skogsmus förekommer i samma skogar som mindre skogsmus, men en viss uppdelning kan skönjas då den större skogsmusen är vanligare i skog med inslag av ädellövskog och är den vanliga musen i villaområden.

Mindre skogsmus *Apodemus sylvaticus*

Status: Fångad i burfällor vid Koltorps gård i slutet av 1970-talet och regelbundet observerad i Askrike 1984–2002 (ER). Endast sällsynt i hus under kalla vintrar (husen ockuperade av större skogsmus). Den vanliga musen i tall- och granskog (ER).
Historik: Enligt Lundberg (1927) tämligen allmän.

Brunråtta *Rattus norvegicus*

Status: Allmän i bostadsområden som Herserud och Hersby.
Historik: Enligt Lundberg (1927) ”allestädes allmän”.

Husmus *Mus musculus*

Status: Fångad i burfällor vid Koltorps gård i slutet av 1970-talet (ER), men i betydligt mindre antal än skogsmössen. Beroende av bebyggelse på vintern och därför ovanlig som frilevande i Skandinavien, egentligen endast vanlig i stadsbebyggelse; arten klarar inte av att konkurrera med

större skogsmus (ER). Sannolikt förekommer arten spritt på ön; under senare år har individer setts bl.a. i Islinge (TZ).

Historik: Enligt Lundberg (1927) allmän.

Rovdjur

Ordning Carnivora

Hunddjur, Familj Canidae

Varg *Canis lupus*

Status: Ett fynd i modern tid. Från vintern 2011 finns flera trovärdiga rapporter om att en varg observerats på Lidingö. Natten mellan den 10 och 11 februari 2011 färdades Inger Zachrisson (IZ) i taxi. Omkring kl. 1 närmade hon sig Skärsåtra längs Södra Kungsvägen. Vid raksträckan med Lidingöbanans spår parallellt och till höger om dem, strax innan vägen korsar spåren, uppmärksammar chauffören IZ på vad som såg ut som en stor schäferhund, som stod högst upp på snövallen mellan dem och banan: ”Djuret såg åt höger, åt banan till, dvs ca söderut. Det var ett stort och ståtligt djur, i färg från ljusaste vitt-grått till mörkaste grått-svart. När vi passerat gav chauffören till ett utrop. I backspegeln kunde han se hur djuret vände helt om och nu försökte korsa Södra Kungsvägen, och då blev påkörd av en bil som kom bakom oss. Men djuret tycktes inte allvarligt skadat, sa taxichauffören.”

”Två veckor tidigare, det vill säga i slutet av januari 2011 förekom rapporter om att en varg siktats på ön (gn II, TZ). Monica Eriksson (ME) skriver (Facebook/Lidingö Anslagstavla 2 september 2016) att hon en vintermorgon 2011 såg vad hon tror var vargspår längs med stängslet nästan framme vid Friluftsvägens hållplats i Sticklinge (och uppger att hon tidigare sett säkra vargspår i Hälsingland, så hon känner sig säker på vargspåren på Lidingö): ”En kvinna som väntade på bussen sa att hon sett en varg i området.” Det var vid tiden för observationen mycket snö och kallt. Hedvig Stabell (HS) skriver på Facebook (Lidingö Anslagstavla 2 september 2016) att hennes granne ”för fem år sedan” (=2011) sett vargen vid Bageby, ”när isen låg på Värtan”.

Historik: Gustaf Lundberg (1927) skriver att ”Konung Karl XI med förnämt följe jagade ofta ’warriar’ och loar på Lidingön”. På en karta av år 1699 över Bo gård finns betecknad och utmärkt en ”Warg Kuhla”. Även vid platsen för nuvarande Torsviksvängen finner man beteckningen ”Jag Phålar”, en fast anordning för vargfångst.

Gustaf Lundberg skriver vidare: ”Med sina skogsklädda otillgängliga berg låg Lidingön då (i mitten av 1800-talet) som ett stycke vildmark och var kärt tillhåll för de stora rovdjuren varg och lo, varifrån dessa på vintern gjorde sina nattliga näringsexpeditioner in på huvudstadens knutar för att där gripa någon utelöpande hund eller kringströvande katt. Ännu så sent som på 1860-talet observerades en och annan varg på Lidingön.”

Rödräv *Vulpes vulpes*

Status: Stammen är stabil med uppskattningsvis uppemot 100 rävar inklusive ungar spridda över hela ön. I mitten av 1990-talet sköts/avlivades vissa år uppemot 40 rävar, flera av dem drabbade av skabb. ”Skabbrävar” förekom fortfarande i början på 2000-talet. I snitt skjuts/avlivas 10–15 rävar på Lidingö (BS 2002). Första fallet av rävs-kabb på ön konstaterades 1982. I början av 1980-talet fanns bara tre kända rävhonor på ön, och endast två kullar rapporterades (NL muntl., Carlberg 1995b).

Historik: Enligt Lundberg (1927) rätt allmän, men ej så talrik som kring sekelskiftet. Årligen sköts 4–5 rävar på 1920-talet, jämfört med över 20 årligen kring sekelskiftet.

Rödräv på Trolldalstippen. Foto: Tomas Carlberg

Björnar, Familj Ursidae

Brunbjörn *Ursus arctos*

Status: Inga observationer i modern tid.

Historik: Om björnförekomst på Lidingö vittnar en karta över Torsvik från 1699, beskriven i Lundberg (1927). Markerna nedanför nuvarande Herseruds vattentorn i riktning mot Värtan läses ”Biörn Kiäre” (Björnkärret). Gustaf Lundberg skriver att björnen med största sannolikhet torde ha funnits i Stockholmstrakten ända in i slutet av 1600-talet, och då helt säkert även på Lidingö.

Mårddjur, Familj Mustelidae

Hermelin *Mustela erminea*

Status: Sedd på Elfviklandet i slutet 1970-talet (ER), men inga kända observationer har gjorts sedan dess; sannolikt har hermelinen försvunnit från Lidingö.

Historik: Enligt Lundberg (1927) ganska vanlig och årligen iakttagen.

Småvessla *Mustela nivalis*

Status: Mycket sällsynt, möjligen försvunnen från ön. Enstaka observationer gjordes på 1990-talet fram till 2002 (BS).

Historik: Lundberg (1927) skriver att ”Småvessla (*Mustela minor*) sannolikt inte är så vanlig men årligen iakttagen på snön. (Ett exemplar ska ha skjutits vid Sticklinge för Lidingö museum 1922)”.

Mink *Mustela vison*

Status: Tämligen allmän. Stammen har under senare år hållit sig konstant. Mellan 5–15 exemplar avlivs årligen på ön (BS 2002).

Mård *Martes martes*

Status: Sannolikt uppehåller sig enstaka individer året runt på Lidingö. Arten har setts vid flera tillfällen sedan 1990-talet, bl.a. i Sticklinge våren 1995 (BT; se Carlberg 1995b), Ringvägen 1999 (genom BS), Islingeplatån någon gång i maj/juni 2001 (MB; se Carlberg 2001b), Gråviken (BD, OD) samt på Norrstigen, Islinge (I'Z). Spår av mård observerades i Grönstaskogen någon gång i slutet av 1990-talet (BS) och vid ett duvhöksbo i Långängens naturreservat 2015 (I'Z).

Historik: Enligt Lundberg (1927) iakttagen vid Grönsta sommaren 1923.

Grävling *Meles meles*

Status: Tämmligen allmän över hela ön. Stammen är stabil på 2000-talet och förefaller ha ökat något de senaste två åren. På 1990-talet avlivades 15–20 grävlingar per år på ön, men i början av 2000-talet omkring fem per år, oftast i fällor. En udda händelse var när en grävling avlivades sedan den sökt skydd i en barnvagn i en förskola i Bodal (någon gång under 1990-talet, genom BS).

Historik: Enligt Lundberg (1927) lika allmän som räven på ön. Bebodda stamgryt 1924: ”Boskogen i Sticklingesläntan, Rudboda vid skjutbanan, Älvvik intill Södergarnsrågången samt vid Långängen”.

Utter *Lutra lutra*

Status: Inga observationer i modern tid.

Historik: Lundberg (1927) beskriver uttern som rätt vanlig efter stränderna. År 1923 sköts en utter vid Tranholmen. Vintern 1926 uppehöll sig två uttrar omkring Brogrenen.

Kattdjur, Familj Felidae

Lo *Lynx lynx*

Status: Inga observationer i modern tid.

Historik: Gustaf Lundberg (1927) skriver att ”Konung Karl XI med förnämt följe jagade ofta ’warriar’ och loar på Lidingön”. Karl XI:s egenhändiga almanacksteckning från februari 1692 beskriver en lyckad lodjursjakt. Lodjuret tycks ha försvunnit från Lidingö under 1830-talet.

Säldjur, Ordning Pinnipedia

Vikare *Phoca hispida*

Status: Inga observationer i modern tid.

Historik: Enligt Lundberg (1927) ”torde det närmast vara Vikaren..., som ibland gör sina turer ända in i Askrikefjärden och för övrigt även varit iakttagen inne i Värtan. Han är dock numera ganska sällsynt.”

Kommentar: Det känns mer sannolikt att det skulle ha rört sig om gråsäl.

Gråsäl *Halichoerus grypus*

Status: Gråsäl ses numera, fr.o.m. 2000-talet, regelbundet i vattnen kring Lidingö. 1 ex observerades från Trolldalstippen på ett skär strax söder om Limpholmarna 15 december (PL,TC,SS) och 21 december 2002 (PL); därefter allt mer frekvent. Någon gång på senhösten/vintern kring åren 1999/2000 observerade personalen på bensinmacken i Islinge en säl, sannolikt gråsäl, under flera dagar och på ned till 5–10 m håll i Islingeviken (gn BS).

Historik: Enligt Lundberg (1927) torde gråsälens ”ibland gå så långt in som till Askrikefjärden.”

Ordning Partåiga hovdjur Artiodactyla
Familj svindjur Suidae

Rådjursstammen har ökat under senare år, trots avskjutning och skador i trafiken. Denna individ fotograferades på Trolldalstippen. Foto: Tomas Carlberg

Vildsvin *Sus scrofa*

Status: Ett vildsvin blev påkört av en bil på Norra Kungsvägen i början av juli 2017, och enligt uppgifter i Facebook-gruppen Lidingös anslagstavla skadades djuret men överlevde. Att vildsvin skulle ta sig till Lidingö var väntat (och befarat, eftersom de kan ställa till problem av olika slag); de är goda simmare och kan ha tagit sig hit från t.ex. Bogesund, där det är gott om vildsvin. Den 10 juli 2017 sågs ett vildsvin på fältet mellan Irans ambassad och Hustegaholm (EG).

Familj hjortdjur Cervidae

Dovhjort *Cervus dama*

Status: Stammen består år 2018 av 10–15 individer inklusive kalvar (jmf 16–17 individer år 2002). Förekommer främst på Elfvikslandet och sporadiskt västerut till inre Kyrkviken.

Observationer har även gjorts i Sticklinge och Lidingö centrum. I början av 1990-talet inköpte och utplanterade Viltvårdsgruppen på Lidingö en hind. Denna individ överlevde endast något år men hann para sig och få avkomma. Även en dräktig hind inköptes och släpptes ut. Denna individ avlivades sommaren 2017, sedan den blivit påkörd. Bägge de inköpta dovhjortarna var av en ljusare, svensk stam (jmf nedan under Historik). Mellan 1–4 dovhjortar skjuts/avlivs årligen på ön. Stammens framtid på ön är osäker på grund av inavel (BS).

Historik: Några individer introducerades 1948 av Gustaf Lundberg. Dessa tillhörde en polsk stam och hade en mörk päls.

Älg *Alces alces*

Status: Tillfällig men mer eller mindre årlig gäst på Lidingö; djuren, som oftast är fjolårskalvar, tar sig över till ön från Bogesundslandet och Nackalandet, och de flesta tycks stanna kortare perioder. En kuriositet värd att nämna är de älgar som besökt en villaträdgård i Kottla vid två tillfällen de senaste tio åren (PL). Senast hösten 2015 åt en älg äpplen (James Grieve) och ca 5 år tidigare sågs en älg passera, som sedan lade sig att vila på ängen ned mot Stockbysjön. Historik. Förekom enligt Lundberg (1927) tillfälligt på ön.

Rådjur *Capreolus capreolus*

Status: Allmän. Stammen har ökat under senare år, trots avskjutning och skador i trafiken. Årligen skjuts/avlivs 30–35 rådjur på ön. Ett 50-tal trafikolyckor med rådjur inblandade inträffar årligen (BS 2002).

Historik: Var på 1920-talet ytterst sällsynt på ön. Lundberg (1927) skriver att han efter 1916 endast känner till en observation, nämligen vid Långängen 1919.

Referenser

- Lundberg, G. (1927). Det högre djurlivet på Lidingön. Ur: Lidingön och dess natur. Stockholm. P.A. Norstedt & Söners Förlag.
- Carlberg, T. (1995a). Igelkotten trivs i vildvuxen trädgård. Lidingö Tidning 86 (21): 3.
- Carlberg, T. (1995b). Räv och mård finns på ön. Lidingö Tidning 86 (26): 6.
- Carlberg, T. (1995c). Levande myter om grävlingen. Lidingö Tidning 86 (28): 10.
- Carlberg, T. (1996). Mästerlig svartbyggare på Lidingö. Lidingö Tidning 87 (6): 10.
- Carlberg, T. (2001a). Övåntat nybygge i strandkanten. Lidingö Tidning 91 (10): 16.
- Carlberg, T. (2001b). Upphittade: sällsynta nycklar på Elfvikslandet. Lidingö Tidning 91 (23): 15.
- Carlberg, T. 2003. Förteckning över Lidingös däggdjur. Lidingö Ornitologiska Förenings hemsida. Första upplagan.
- Carlberg, T. 2016. Upprop: någon som har sett igelkott på Lidingö? Lidingö anslagstavla på Facebook, 2016-07-12.
- de Jong, Johnny. 2016. Inventering av fladdermöss i Lidingö kommun. Ecocom AB. Facebook-gruppen Lidingös anslagstavla.

Rapportörer

EA=Einar Andersson, MB=Margareta Boestad, TC=Tomas Carlberg, BD=Björn Dahlbom, OD=Ola Dahlbom, ME=Monica Eriksson, EG=Eddie Granlund, JdJ=Johnny de Jong, II=Isak Isaksson, NL=Nils Linnman, PL=Peter Lundberg, ER=Eric Renman, BS=Bertil Sandberg, HS=Hedvig Stabell, RS=Roland Stav, BT=Birgitta Tunelli, IZ=Inger Zachrisson, TZ=Torun Zachrisson.

TACK

För synpunkter och faktauppgifter tackas Ingemar Ahlén, Johnny de Jong, Conny Källén, Peter Lundberg, Eric Renman, Bertil Sandberg och Torun Zachrisson.